

[Bernhard Baunsgaard]

Men tilbage står, at danske fiskere er kommet i store vanskeligheder. Ingen kan forlange, at danske fiskere hverken hver for sig eller gennem deres organisationer kan pålægges skyld for udviklingen. Det må være de skiftende regeringer, der har det samlede overblik, og derfor er det også rigtigt, at den nuværende regering erkender det ansvar, den bærer.

Dansk fiskeri har været inde i en rivende udvikling i den sidste snes år, og om denne udvikling er der kun at understrege, at danske fiskere på overordentlig dygtig måde har udnyttet den chance, der her bød sig for at skabe danske arbejdspladser og for at hjælpe hele det danske samfund med at skaffe valuta hjem.

Der kom fra ingen regering under denne udbygning nogen advarsel om, at man risikerede brud på naturens ligevægt ved at være dygtige og energiske. Derfor må det nu være regeringens og folketingets opgave at hjælpe fiskerierhvervet i den vanskelige situation, der kommer med nedskæringen af fiskeriets omfang; andet ville være urimeligt.

Jeg vil gerne understrege visse ting i denne sag. Det er beklageligt, at fiskerne greb til fysisk blokade, det skulle ikke være nødvendigt. Man må forstå følgerne, hvis vi her i folketinget ikke klart understreger, at det er ulovligt at lave fysisk blokade, både når det gælder arbejdstagere, og når det gælder selvstændige. Siger vi ikke det klart, er vi med til at nedbryde retssamfundet.

Fremskridtspartiets medlemmer må ikke være i tvivl om, at statsministerens opfattelse af den optræden, som lederen af dette parti tillod sig i TV-udsendelsen, deles af folketinget: utilstedelig og et angreb på retssamfundet. Konsekvensen af ikke at tage stilling til sådanne angreb på retssamfundet ses i dagens Italien. Hvis vi ikke i folketinget er parat til at forsvare og værne om retssamfundet, får vi følgerne som i Italien. Fiskerne havde en baggrund for at optræde, som de gjorde: truslen mod deres erhverv. For hr. Glistrup er det ikke muligt at finde nogen undskyldning.

Jeg vil til slut understrege, at det må ikke komme fiskerne til skade, at de har været effektive og dygtige. Det er de overordnede myndigheders opgave at vogte over hensynet til ligevægten i naturen. Disse overordnede myndigheder har ikke sagt til i tide, derfor

må vi nu – regering og folketing – hjælpe erhvervet, og senere i dag kommer der to forslag herom til behandling. Dem skal jeg vende tilbage til og gøre det med den bemærkning allerede nu, at vi radikale gerne fordomsfrit drøfter, om disse forslag er de rette.

Så er der allerede fremsat en dagsorden. Jeg tror, det ville være uklogt, om folketinget vedtog den. Der er i denne dagsorden en fastlæggelse af hele vor fiskeripolitik. Er det klogt i hast at vedtage ord, der bagefter binder, så man ikke kan komme frem til at drøfte de rigtige midler? Jeg tror, det er uklogt at bære sig sådan ad.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er min faste overbevisning, at denne forespørgselsdebat falder på et særdeles uheldigt tidspunkt, men det er måske valgt af dem, der har ønsket den, fordi det skulle være på et uheldigt tidspunkt.

Nu har forespørgerne udelukkende harceleret over regeringens manglende evne til at give fiskerne tålelige forhold. Jeg kan sige med det samme, at vi ønsker ikke at blande os i det kor, der harcelerer over regeringen på dette område. Der kan være andre områder, hvor vi nok synes der ville være lidt mere grund til det. Men det forekommer mig, at forespørgslen udelukkende er stillet for at få lejlighed til at harcelere over regeringen, og det finder jeg overhovedet ingen grund til. Hvad har fremskridtspartiet i grunden villet? Og hvad har fremskridtspartiet overhovedet gjort i tiden, der er gået? Intet. Intet har man villet yde. Nu ved jeg nok, man siger, at man ikke vil yde socialhjælp osv. til fiskeriet, men så må man selvfølgelig gøre noget andet, og så opfordrer man blot til, at fiskerne fisker løs uden hensyn til Det europæiske Fællesskab eller internationale aftaler. For så at fiske i rørt vande sætter man sin kampagneleder op på Langelinje for at fange stemmer; fiskene i vandet havde måske mindre interesse, når det kom til stykket.

Selvfølgelig mener vi heller ikke, at regeringen har opnået det, som var ønskeligt. Vi er bare nødt til i beskedenhed at spørge: hvis vi nu havde siddet i regeringens sted, havde vi så haft mulighed for at gøre det bedre under de givne forhold? Det mener jeg er en rimelig menneskelig indstilling at sige: hvor-